

Corona-virustijd, een vruchtbare woestijntijd

In deze bijzondere tijd van coronamaatregelen worden we enigszins op de proef gesteld.

Elke dag die we meemaken in deze bijzondere omstandigheden, zijn we geroepen om te groeien in de liefde door ons meer en meer te voeden met het Woord van God. Onze liefde verfijnen voor de echtgenoot met wie we 24 uur per dag samen zijn, onze liefde verfijnen voor de collega met wie we alleen contact hebben via het internet, ...

Bij de start van de "lockdown" hebben enkele leden van het team van onze Pastorale Eenheid besloten om de website nieuw leven in te blazen, met name door elke zondag en ook tijdens de Goede Week de mogelijkheid te bieden om de diensten mee te beleven. We zijn zelfs de uitdaging aangegaan om ook iets aan te bieden op het niveau van kinderen. De creativiteit was onmiddellijk op het rendez-vous. Maar het werd snel duidelijk dat de echte uitdaging erin bestond om persoonlijkheden te matchen die soms zeer verschillend waren, temeer omdat ze alleen via "virtuele" middelen (videoconferenties, telefoon en e-mail) met elkaar in contact stonden.

Als coördinator van dit liturgische plan had ik al snel het gevoel dat ik veel geduld moest tonen (wat ik soms "heilig" geduld noem) om iedereen de kans te geven het beste van zichzelf te geven en tegelijkertijd te proberen bepaalde spanningen te verlichten die te wijten zijn aan de manier waarop verschillende temperamenten zich uitdrukken.

Ik heb geprobeerd veel meer aandacht te hebben voor de kwaliteit van mijn luisteren en voor de manier waarop ik iedereen onthaal. Om elk voorstel te verwelkomen als een geschenk, een voorstel van de Heilige Geest.

Een van de leden van het team is nogal autoritair en heeft vaak onbewust de neiging om zijn standpunten op te leggen. Met mijn temperament en zorg voor de harmonie tussen allen, heb ik soms de neiging om mijzelf dan op te dringen en zijn autoritair gedrag het zwijgen op te leggen. Maar ik begreep dat God mij vroeg om ook hem te onthalen in wat mooi in hem is en hem zo in staat te stellen zijn talenten aan te bieden voor het welzijn van de gemeenschap.

Een ander geschenk van deze "woestijntijd " is de zeer mooie relatie die ik heb zien groeien met een van de priesters van onze Pastorale Eenheid. De fysieke afstand stelt ons soms in staat om de schoonheid van de ander te ontdekken, in een relatie van wederzijdse liefde die steeds meer groeit. Zo delen we nederig de voorbereiding van onze homilies (ik ben diaken), accepteren we de kritiek en bijdrage van de ander en zijn er blij om. Het is een grote genade om steeds meer te kunnen groeien in broederlijkheid en collegialiteit.

De mooiste vrucht voor ons team van de Pastorale Eenheid in deze coronatijd is de eenheid onder de leden met de dag te zien groeien. Deze eenheid te zien groeien door het steeds broederlijker onthaal van elkaar, door het steunen van diegenen die het moeilijker hebben met hun echtgenoot/ echtgenote of kinderen.

Ik bid tot God dat we, als we uit deze periode komen, de vruchten mogen bewaren die hij ons heeft gegeven om te oogsten.

L.T.